

பொழுது விடியப் புதுவயை லோர் வீட்டில்
 விழிமலர்ந்த பாரதியார் கால வினமையிட்டு
 மாடிக் குப்போவார்; கடிதங்கள் வந்திருக்கும்.
 வாடிக் கையாகவரும் அன்பரெல்லாம் வந்திருப்பார்.
 சன்னதை தினசரியின் சதே சிலபார்ப்பார்.
 முன்னால் அனுப்பிய கட்டுரையும் பாட்டும்
 சரியாய்ப் படித்ததுண்டா இல்லையா என்று
 வரிமலே விரல் வதைத்து வாசிப்பார் ஏட்டை.

அதன்மலே அடக்கடக்காய் ஆரவாரப்பண!
 நதிப்பெருக்கைப் போற்றி கவிதை நற்பெருக்கின் இன்பஒலி
 கிண்டல்கள்! ஓயாச் சிரிப்பைக் கிளறுகின்ற
 துண்டு துணுக்கூரகைகள்! வீரச் சூடர்க்கதைகள்!
 என்னென்ன பாட்டைகள்! என்னென்ன பச்சைகள்!
 பன்னத்தகுவதுண்டோ நாங்கள் பெரும் பக்கியத்தை?
 வாய்திறப்பார் எங்கள் மாக் கவிஞர் நாங்களெல்லாம்
 போய் அச்சப் பயைப் புதைத்துத் திரும்பிடுவோம்.
 தாம்பலம் தினபார், தமிழ் ஒன்று சிந்திடுவார்
 காமபிற்கனிச் சாறாய்க் காதலின் சாற்றைப்
 பொழிகின்ற தன்மையால் எம்மைப் புதுக்கி
 அழிகின்ற நெஞ்சத்தை அன்பில் நனதை திடுவார்.
 மாடியின்மலே ஓர்நாள மணிஎட்டரை இருக்கும்
 கபடிக் கவிச்சுவையைக் கொள்ளையிடக் காத் திருந்தோம்.
 பாரதியார் வந்த கடிதம் படித்திருந்தார்.
 சீர்திகம் கொண்டதொரு சன்னதை தினசரியின்
 ஆசிரியர் போட்ட கடிதம் அதுவாகும்.
 வாசித்தார் ஐயர், மலர் முகத்தில் வாட்டமுற்றார்.
 "என்னவை சன்னமட்டும் நித்தம் எழுதினென்று
 சன்னதை தினசரியின் ஆசிரியர் சபெப்புகின்றார்.
 பாட்டெழுத வேண்டாமாம்; பார்த்தீரா அன்னவரின்
 பாட்டின் பயனறியாப் பான்மையினை" என்றுரைத்தார்.

பாரதியார் உள்ளம் பதைபதைத்துச் சோர்வென்னும்
 காரிருளில் காலவதைத்தார்; ஊக்கத்தால் மீண்டுவிட்டார்.
 "பாட்டின் பயனறிய மாட்டாரோ நம் தமிழர்?
 பாட்டின் சுவையறியும் பக்கியந்தான் என்றடைவார்?"
 என்று மொழிந்தார், இரங்கினார், சிந்தித்தார்
 "நன்று மிகநன்று, நான் சலிப்பதில்லை" என்றார்.

நாட்கள் சிலசெல்ல நம்மருமனை நாவலரின்
 பாட்டின் சுவையறிவோர் பற்பலபேராகிவிட்டார்.
 ஆங்கிலம் வல்ல கசினஸ் என்னும் ஆங்கிலவர்
 "நீங்கள் எழுதி நிரப்பும் சுவைக்கவியை
 ஆங்கிலத்தில் ஆக்கி அகிலஅரங்கேற்றுகின்றனே"

Written by

Monday, 25 August 2008 12:04 -

பாங்காய் எனக் குநல்ல பாட்டெழுதித் தாருங்கள்"
என்று வரதைத் கடிதத்தை எங்களிடம்
அன்றளித்தார். எம்மை அபிப்பிராயம்கடேடார்.
"வணேட்டும் எழுத்ததான் வணேட்டும்" என்றோம். பாரதியார்,
"வணேட்டும் அடி எப்போதும் விடாதலை" என
றாரம்பஞ்சயை தார்; அரநைநொடியில் பாடிவிட்டார்.
ஈரிரண்டு நாளில் இனிமை குறையாமல்
ஆங்கிலத்தில் அந்தக் கவிதான் வெளியாகித்
தீங்கற்ற சன்னதைத் தினசரியின் ஆசானின்
கண்ணகை கவர்ந்து கருத்தில் தமிழ் விளதைத் தே
எண்ணிறாண்டாய்க் கவிஞர் தோன்றவில்லை இங்கன்ற
வீ.வீ.எஸ்.ஐயர் விருப்பத்தைப் பிடித்தி செய்து
பாவலராம் பாரதிகும் ஊக்கத்ததைப் பாய்ச்சியதே!
ஆங்கிலவர் பாரதியின் ஆரந்த கவித்தனை
வாங்கியுண்ணக் கண்டபின்னர் வாய்நிச்சென்னதைத்
தினசரியின் ஆசிரியர் "தவேயினித் தவே,
இனியகவிநீங்கள் எழுத்துங்கள்" என்றுரைத்தார்;
தவேயில்லை என்றுமுன் சபிபிட்ட அம்மனிதர்
தவேயுண்டு! தவேயுண்டு! தனை்கவிகள் என்றுரைத்தார்!
"தாயாம் தமிழில் தரும் கவியின் நற்பயனைச்
சயோம் தமிழன் தரிந்துகொள்ள வில்லை
அயலார் சுவகைண்டறிவித்தார், பின்னர்
பயன் தரிந்தார் நம் தமிழர்" என்றுரைத்தார் பாரதியார்.
நல்ல கவியினிமை நம் தமிழர் நாடாநாள்
வெல்ல வருந்திர் நாள்.

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt224>